

[Finansministeren.]

end den samlede skat for to enlige, der hver for sig tjener halvt så meget — altså i dette tilfælde 10 000 kr. Når to enlige med samme indtægt efter forslaget kommer til at betale mere i skat, hvis de gifter sig, forekommer det mig højst forvirrende at tale om, at man vil indføre et splittingsystem. I denne henseende adskiller forslaget sig ikke i princippet fra det gældende system, og jeg kan ikke indse, at selve skatteberegningen er blevet enklere.

En forenkling har man dog foreslået; men jeg er ikke sikker på, at alle vil takke forslagsstillerne herfor. Det gælder fradrag for hustrus indtægt ved selverhverv på indtil 2 000 kr., der som nævnt helt skal bortfalde.

I bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning findes et afsnit med titlen „Konkret belysning af ægtepars skat efter de nugældende regler og efter forslaget“. Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til dette afsnit. Man taler her om to enlige, en mand med 12 000 kr. i skattepligtig indkomst og en kvinde med en indkomst på 8 000 kr. De betaler efter de gældende regler tilsammen 2 800 kr. i statsskat, og det oplyses, at deres skat, hvis de gifter sig, efter de gældende regler vil stige til 4 305 kr. det første år eller med 1 505 kr., medens de efter forslaget vil slippe med 3 600 kr. det første år.

Hertil er nu for det første at sige, at den skat, som ægtefællerne skal betale det første år efter de gældende regler, er regnet forkert ud i bemærkningerne. Man har nemlig glemt, at der ved skatteberegningen skal gives et merindtægtsfradrag på 2 400 kr. Herefter stiger skatten det første år som følge af sambeskatningen kun med 185 kr., altså ikke med det meget store beløb, der er anført. Efter forslaget skulle ægtefællerne som nævnt betale 3 600 kr. i samlet skat — altså 615 kr. mere end efter de gældende regler.

For det andet kunne man jo også spørge, hvilken skattestigning det unge par ved ægteskabets indgåelse ville komme ud for, hvis de — allerede som ikke-forsørgere — skulle beskattes efter forslagets regler, og det skal de jo, hvis forslaget gennemføres. Det står der ikke noget om i bemærkningerne; men jeg kan oplyse, at den samlede

skat som følge af sambeskatningen vil stige fra 2 264 kr. til 3 600 kr. eller med 1 336 kr. Det er jo noget mere end den stigning på 185 kr., der bliver tale om det første år efter de gældende regler. I betragtning af, at man har haft en halv milliard kroner til at forbedre indkomstbeskatningen, forekommer det resultat, man har opnået med hensyn til ægtefællernes sambeskatning, ikke særlig imponerende.

Jeg kan godt forstå, at man gennem et virkeligt splittingsystem kan opnå visse fordele. Man får en løsning på problemet med de mange hustruer, der arbejder i mandens bedrift, og som i dag er afskåret fra at få hustrufradrag. Imidlertid rejser et virkeligt splittingsystem en række andre problemer. Det vil navnlig medføre en kraftig stigning i skatten for enlige, og hvis man ikke vil tage denne konsekvens, må man efter min mening helt opgive splittingsystemet. Det vil være rimeligt ikke at opgive en løsning af sambeskatningsproblemet af denne grund. Jeg har tidligere stillet forslag om at ændre skalaen, således at en stor del af skatteyderne alene beskattes med en fast procent af den del af indtægten, der overstiger visse personfradrag. Disse personfradrag skulle være dobbelt så store for ægtepar som for enlige. For det antal skatteydere, der alene beskattes med den faste procent, ville sambeskatningsspørgsmålet være løst, også for hjemmearbejdende hustruer. Skatten ville altid blive den samme, hvad enten ægtefæller sambeskattes eller beskattes hver for sig. For skatteydere med store indtægter måtte man ud over den faste procent opkræve en progressiv tillægsskat. Antallet af skatteydere, der skal svare tillægsskat, vil imidlertid ikke være stort, og det vil derfor næppe være uoverkommeligt også at finde en rimelig løsning på deres sambeskatningsproblem. En sådan omlægning vil også medføre et betydeligt provenutab, men jeg tror, at vi hellere skal gå den vej, så snart de økonomiske forudsætninger er til stede.

Forslagsstillerne fremhæver stærkt det, de kalder forslagets „familiepolitiske“ sigte. Jeg mener lige at have påvist, at de ikke har haft nogen heldig hånd, når det gælder løsningen af sambeskatningsproblemet, og jeg må tilstå, at jeg ikke finder, at det er gået dem stort bedre, når det gælder be-